

Dăm în transcriere, mai jos, textul descoperit, pentru a putea face după aceea comentarii istorice și literare asupra lui.

f. 36 r

*Stihurile omului strein*⁵

- 1 Toți cei ci trăiți <i> pe lume
Luóți pildă de la mine,
Pilda cea din norocire,
Cu amar' împotrivire;
5 Că încoace de la o vreme
Nu pot să mai spui de jăle,
Să spui în ce chip trăiesc
Și cîte le pătimesc.
De patimi pe toți întrec
10 Și în lacrimi mă întorc,
Mă trudes și mă întorc
Și arz cu totul în foc,
Cu suspin și cu amar
Și cu lacrimi în zadar.
15 Pentru mine au fost gătit
Păharul cel otrăvit,
Mă pătrunde și mă împunge
Și toată viața îmi stinge.
Dar cîte și pătimesc
20 Și nu mă mai mântuiesc
Ci le rabd ca un strein
Cu lacrimi și cu suspin
Și totdeauna mlhnit,
Amărit și pedepsit.
f. 36 v 25 Și toți frații m-au urit,
Fiindcă m-am despărțit,
Și toți îmi caută rău,
Fără numai dumnezeu,
Că-s strein și ticălos,
30 Despre nime n-am folos.
La o stare ce-am agiuns
Nu este cuvint de spus,
O! suflete întrestate,
Pe [n]tru ce nu-ți vine mórte.
35 Agiungă de cînd trăiești
Și cu jele pătimești,
Cu întimplări multe și grele,
Cu primejdii fórte răle,
De nu m-ai lăsat să trăiesc
40 La locul cel părințasc,
Ci m-ai dat înstreinat
La acest loc depărtat
Unde nu cunosc pre nime
Și-mi pare că-i altă lume,
45 Pentru care socotesc
Să nu mă mai pedepsesc,
Ci să purced să mă duc
Să pei ca un neștiut,
Să fiu din lume lipsit,

⁵ Din punct de vedere lingvistic, este de observat notarea lui *u* final: «spuiu»; «trăiescu»; «pătimăscu»; «întorcu»; «trudescu»; «arzu» etc. Măsura versului dovedește însă că *u* nu se pronunță, ci constituia doar o tradiție grafică. De aceea am renunțat la transcrierea lui.